

Довиждане, XX век

СУЛЪО МЕТКОВ

(продълж. от стр. 1)

Докато в библиотеката на Сорбоната имаше 1338 тома, само за две десетилетия в Библиотеката на Конгреса във Вашингтон на жадните за знания читатели са на разположение 99 милиона книги и списания. А днес, на един чип, не по-голям от човешки нокът, е складирана огромна информация.

Днес човечеството не страда от малко, а от много информация.

Прогресът е главозамайващ! Първите стомашни операции на д-р Теодор Балрот са плахи и несигурни. Днес медицината стигна дотам, че постиженията в областта на трансплантацията превърнаха мъртвците в складове за биологични резервни части: бъбреци, дробове, сърца. Днес всичко се присажда. Даже някои мислят върху присаждането на мозъци.

Английският физик Далтон полагаше усилия да подреди познанията си за атома. Днес ученият дели и събира атомите. Разлага ядра, освобождава материята в енергия, която според някои може да превърне земята в рай, а според други - в гробище.

На 20 юни 1969 г. се изпълни едно дълго подхранвано

желание на човечеството: Човекът стъпи на Луната! Милиони телевизионни зрители видяха как Нил Армстронг се движи по повърхността ѝ и чува историчес-

ките му думи: „Това е само една малка стъпка на човека, но един огромен скок на човечеството!“

Тъй като не можем да изброим всичко, нека само споменем висящия мост над Ниагара. Нека споменем бегло за електричеството, трамвая, модерната артилерия, фотографията, печата, парахода, автомобила и още хиляди и хиляди постижения на човешкия ум.

И целият този напредък или усъвършенстване е извършено през очите на последното поколение. Просто чудеса всеки ден! Само за едно столетие. Наистина се постигна знание и „знанието ще се умножава“ /Пр. Данаил 12: 4/

След всичко това станали ли е човекът по-умен и щастлив?

Дали голямата техника не погуби любовта, разбирателството и солидарността? Достатъчно ли е само да се натрупат знания и техника, щом липсва мъдрост за отговорите му. А тя може да се намери само в нейния източник **Твореца и Крепителя на живота Исус**.

Но какво ще оставят ромите от този век? Ако Мартин Лютер преведе библията, то Йохан Гутенберг през 1456 г. вече я печаташе на неговата преса. И това се подзе от всички хора по света. Достъпът на ромите до целия Нов завет за първи път на майчиния им език стана чрез българските ромини през 1995 г. Едно малко закъснение от 531 години.

Ромите дълго ще останат силно политизирани люде и ще се появяват още много лидери с партийни платформи, програми, уставни, идеи и т. н. Дали тези процеси ще са празен или пълен ход?

Довиждане, двадесети век! Добро утро, двадесет и първи век! Господи, отвори очите ни, отвори умовете ни, направи реформа в нас, за да станем пълноценни хора. Помогни ни да намерим истинския път на спасение в голямата цивилизация, в големия напредък на Вавилон. **Амин.**